

[Boeck-Hansen.]

ning. Var det ikke 113 Love eller saadan noget, vi fik i Fjor? Det kan jo ogsaa godt være, at nogle af dem er blevet lidt uheldige paa Grund af Hastværket.

I den gamle Lov om Byplaner var det i Virkeligheden ikke andet end selve Navnet, der fik Betydning, men det tror jeg ogsaa fik en vis Betydning, idet det maaske alligevel medførte, at man fik en vis Respekt for Begrebet Byplan. En god og hensigtsmæssig Byplan er efter min Mening nøje forbundet med et sundt og godt Beboelsesbyggeri, og derfor mener jeg ogsaa, det er rigtigt at gennemføre en Lov herom, forudsat da at denne Lov er saa god, at man kan rette sig efter den.

I det foreliggende Lovforslag er der meget, der er bedre end i den gamle Lov, men meget bør maaske ogsaa ændres. Der er bl. a. dette, at Indenrigsministeriet faar ikke alene Ret til at godkende, men ogsaa til at paalægge en Kommunalbestyrelse inden en vis Frist at udarbejde og gennemføre en Byplan. Det kan maaske siges at være uheldigt, at Indenrigsministeriet kan paalægge en By noget saadant, men hvis det nu anses for nødvendigt, at i det mindste en Byplan bliver udarbejdet, vilde jeg alligevel tro, det havde sin Betydning, at Ministeriet kan paalægge Bystyret at udarbejde en saadan Plan. Men hvis dette er rigtigt, burde man have taget Skridtet fuldt ud. Man burde ikke have holdt sig til alene at lade det gælde Beliggenhed, Veje og Torve, Spor og Ledningsanlæg. Af dette er det i Virkeligheden nærmest Torvene, det kommer til at dreje sig om; det andet kunde man maaske faa ordnet paa anden Maade, gennem Koncession o. lign. Men jeg synes ogsaa, man skulde lade Planerne omfatte Bebyggelsesarten og Fordelingen af Bygninger, Bebyggelsesmaaden. Det er efter min Mening meget vigtigt f. Eks. at kunne udskille Arealer, saaledes at nogle bliver forbeholdt Beboelse og andre bliver Industriomraader. Dette kan være af afgørende Betydning, ogsaa i sundhedsmæssig Henseende, og naar Indenrigsministeren skal have en saadan Magtfuldkommenhed, mener jeg, det var rigtigt, at den ogsaa omfattede dette Punkt.

Noget helt nyt i dette Lovforslag er § 3, Forslaget om Markplaner. Jeg vilde tro, det var rigtigt at gennemføre noget saadant. Saadanne Planer kan, efter hvad jeg har forstaaet, ligesom danne en Overgang til Gennemførelse af en Byplan, uden at der i alt Fald straks lægges de samme Hindringer i Vejen for Ejernes

Dispositionsfrihed. Men gennemfører man Markplaner, bør der samtidig gennemføres Spildevandsanlæg, Spildevandsplaner. Det er vist urigtigt, at dette ikke sker med det samme. Men som sagt, jeg synes det er rigtigt, at man kommer ind paa at udarbejde Markplaner i god Tid, medens der endnu ikke er sket for meget, saaledes at Ejerne, inden der er bundet alt for store Værdier i Arealerne, kan vide, hvad de har at rette sig efter.

§ 5 omhandler Adgangen til Opmaaling, men det forekommer mig noget uklart, naar man dør siger, at man skal give Grundejerne et „rimeligt Varsel“, før man begynder en Opmaaling. Hvad forstaar man ved et „rimeligt Varsel“? Var det ikke meget bedre, at man kom med en offentlig Bekendtgørelse med en ganske bestemt Tidsfrist af en eller anden Størrelse, og at man saa gennemførte disse Opmaalinger? Jeg er naturligvis ganske enig i, at saa længe Opmaaling finder Sted, maa de Afmærkninger, der i den Anledning bliver sat, være fredede, saaledes at de ikke bliver rykket op eller flyttet eller paa anden Maade ødelagt. Paa den anden Side er jeg ogsaa ganske enig i, at det er rimeligt, at disse Mærker skal fjernes hurtigst muligt, naar de ikke mere er nødvendige, og de Mærker, man vil lade være permanente, skal anbringes paa en saadan Maade, at de ikke er Grundejeren til nogen Gene.

Ved Opmaaling ser man ofte, at Hegn og Beplantninger bliver ødelagt, i hvert Tilfælde meget stærkt beskadiget. Jeg vil gerne her have Lov til at sige, at efter min Mening kan en dygtig Landmaaler, hvad enten det nu er en Landinspektør eller en Ingeniør, der foretager Opmaalingen, fuldkommen undgaa at beskadige noget. Hvis han er tilstrækkelig dygtig, kan de Spor, han sætter, være saa ringe, at man bogstavelig talt ikke lægger Mærke til dem. Jeg har villet sige dette, for at rette vedkommende, der foretager Opmaalingerne, ikke skal bilde sig ind, at vi tror noget andet.

Med Hensyn til Bekendtgørelsen om Indkaldelse til Møder er det maaske nødvendigt, at Panthaverne ogsaa er med. Det kan godt være, men jeg vilde tro, at i første Omgang var det tilstrækkeligt med Grundejerne, og at Panthaverne derimod skal være med, naar der er Tale om Erstatning for Ulemper eller lignende. Det mener jeg er af afgørende Betydning.

Ved Udbetaling af saadanne Erstat-